

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/40/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225202601
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Srnková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1225202601.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kristíny Srnkovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Ľubomíra Bundzela, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, so sídlom C. A. XX, A., dieťa rodičov - matky: D. E. F., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. XXX/XX, E., v konaní zastúpená: Mgr. Renáta Dobrovodská, advokátka so sídlom Rožňavská 22, Bratislava – mestská časť Ružinov, a otca: D. D. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom I. J. XXX/XX, K. – J. D., v konaní zastúpený: LOVÁSZ LEGAL s.r.o., so sídlom Železničarska 18, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 40P/121/2025-307 zo dňa 22.12.2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti
p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok I.), návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (II. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

2. Rozhodol tak o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala dočasného obmedzenia rozsahu styku otca s maloletou podľa jej návrhu a zníženia výšky vyživovacej povinnosti otca na maloletú o sumu 150,- Eur mesačne a o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti, uloženia povinnosti matke prispievať na výživu maloletej sumou 100,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k jeho rukám počnúc dňom vykonateľnosti rozhodnutia a úpravy styku maloletej s matkou každý týždeň v kalendárnom roku v utorok v čase od 15:30 hod. do 18:30 hod. a vo štvrtok od 08:00 hod. do 18:30 hod., každý párný víkend od soboty od 08:00 hod. do nedele do 18:30 hod., počas vianočných sviatkov každý párný kalendárny rok v čase od 23.12. od 08:00 hod. do 24.12. do 15:00 hod. a 31.12. od 08:00 hod. do 01.01. do 18:30 hod. a každý nepárný kalendárny rok v čase od 24.12. od 15:00 hod. do 25.12. do 18:30 hod. a od 29.12. od 08:00 hod. do 31.12. do 18:30 hod., počas veľkonočných sviatkov každý párný kalendárny rok od Zeleného štvrtka od 08:00 hod. do Veľkého piatku do 18:30 hod. a každý nepárný kalendárny rok vo Veľkonočnú nedeľu od 08:00 hod. do Veľkonočného pondelku do 18:30 hod., každý párný kalendárny rok dňa 27.11. v čase od 08:00 hod. do 18:30 hod. s tým, že miestom preberania a odovzdávania maloletej bude jeho bydlisko, v čase keď bude maloletá v predškolskom zariadení bude miestom prebratia maloletej predškolské zariadenie.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), článkov 9 ods. 3, 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, článku 5 a ustanovenia § 28 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

4. Uviedol, že uznesením č. k. 40P/121/2025-79 zo dňa 03.09.2025 návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Na základe odvolania matky Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 14CoP/182/2025-139 zo dňa 28.10.2025 podľa § 389 ods. 1 písm. a) a b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie v zmysle pokynu Krajského súdu v Trnave ustanovil maloletej kolízneho opatrovníka, a to Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, ktorý na výzvu súdu na vyjadrenie sa k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že vzhľadom na to, že maloletá plní povinnú predškolskú dochádzku je v jej záujme, aby úprava styku zohľadňovala aj túto skutočnosť. Matka je pre maloletú primárnym vzťahovým rodičom, v blízkosti ktorého cíti bezpečie a ak má byť kontakt dieťaťa a druhého rodiča úspešný, je potrebné postupné nadväzovanie vzájomného vzťahu za prítomnosti primárneho vzťahového rodiča, aby dieťa opäť nadobudlo dôveru v úprimný záujem druhého rodiča o jeho spoločnosť. Rodičia naďalej zostávajú v animozite, ich vzájomná komunikácia je ovplyvnená ich subjektívnymi postojmi k výchove a starostlivosti o maloletú, čo negatívne vplyva na psychický vývin maloletej. Kolízny opatrovník navrhol, aby súd uložil maloletej a rodičom povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu. K matkou navrhovanému zníženiu výživného uviedol, že nie je v záujme maloletej znížiť výživné.

5. Po opätovnom posúdení návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, listinných dôkazov priložených k návrhu, vyjadrení kolízneho opatrovníka a otca k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, posúdení návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 04.12.2025, listinných dôkazov priložených k návrhu, vyjadrenia matky k návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, zväžil všetky skutočnosti a dospel k záveru, že návrh matky ani návrh otca nie je dôvodný.

6. Vecne zdôvodnil svoje rozhodnutie tým, že bezodkladná úprava pomerov účastníkov musí byť naliehavá a odôvodnená individuálnymi okolnosťami konkrétneho prípadu. Neodkladné opatrenie súd nariadi len vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznenie odklad. Podľa názoru súdu na základe skutočností, ktoré mal preukázané v rámci konania o nariadení neodkladného opatrenia a súvisiacich konaní, vrátane konania o nariadení výkonu rozhodnutia vedenom na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 37Em/3/2024, v ktorom súd uznesením zo dňa 28.04.2025 nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/176/2021 - 233 zo dňa 29.09.2022 a uložil povinnosť matke umožniť styk otca s maloletou, nie je v tomto štádiu konania možné rozhodnúť tak, ako matka vo svojom návrhu navrhuje. Tak ako súd uviedol v predmetnom uznesení o nariadení výkonu rozhodnutia právo maloletého dieťaťa vyjadriť sa a povinnosť súdu zohľadniť najlepší záujem dieťaťa nemožno bez ďalšieho stotožňovať. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia a v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná. V záujme dieťaťa je zachovať rovnocenný vzťah s oboma rodičmi, ktorý vytvorí maloletej priestor rozvíjať aj vzťah s otcom, i keď je zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá je v súčasnosti jej primárnou vzťahovou osobou. Uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia bolo aj predmetom odvolacieho konania, pričom Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí č. k. 13CoE/10/2025 - 1802 zo dňa 17.09.2025 potvrdil nariadenie výkonu a konštatoval, že: „Úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov číť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým

dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybnosti nezastupiteľné postavenie.“ Z doposiaľ zistených skutočností a vykonaného dokazovania i v rámci súvisiacich konaní nevyplýval reálny, opodstatnený dôvod, pre ktorý by mal súd pristúpiť k obmedzeniu rozsahu styku otca s maloletou formou neodkladného opatrenia. Z počiatku odmietavý postoj maloletej k otcovi je prirodzený vzhľadom na skutočnosť, že styk s otcom neprebíha už rok a pol, avšak z tvrdení matky nevyplýva záver, že je život, zdravie a priaznivý vývoj maloletej pri uskutočňovaní styku s otcom v rozsahu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia vážne ohrozený alebo narušený. K argumentácií matky týkajúcej sa kolízie styku otca podľa právoplatného a vykonateľného rozhodnutia s povinným predprimárnym vzdelávaním súd prvej inštancie uviedol, že zabezpečenie tejto povinnosti maloletej je v kompetencii rodiča, ktorý zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa, tzn. že ak bude maloletá A. v danom čase v starostlivosti otca, ten bude povinný jej účasť na povinnom vzdelávaní zabezpečiť.

O návrhu na úpravu styku otca s maloletou rozhodoval súd prvej inštancie uznesením č. k. 37P/80/2024 - 264 zo dňa 08.08.2024, ktorým vyhovel návrhu otca a dočasne upravil jeho styk s maloletou, avšak predmetné neodkladné opatrenie bolo uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/150/2024 - 625 zo dňa 05.11.2024 zrušené a návrh otca bol zamietnutý s tým, že styk otca s maloletou je už upravený právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktorého výkonu sa otec aj domáha.

Návrh matky na zníženie výšky vyživovacej povinnosti otca na maloletú súd prvej inštancie nepovažoval súladný so záujmom maloletého dieťaťa, pričom otec, ako povinný platiť výživné, sa jeho zníženia ani nedomáhal. S uvedeným vyjadril súhlasné stanovisko aj kolízny opatrovník.

Pri návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenie spočívajúcom vo zverení maloletej do jeho osobnej starostlivosti, v určení rozsahu styku maloletej s matkou a v určení výživného dospel súd prvej inštancie k záveru, že neboli splnené zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v dočasnom zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca. Otec opodstatnenosť neodkladnej úpravy pomerov odôvodnil pretrvávajúcou neochotou matky umožniť mu realizáciu styku s maloletou. Uskutočňovanie styku v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je však predmetom vykonávacieho konania a samo osebe nezakladá naliehavú potrebu pre nariadenie neodkladného opatrenia. Otec tiež uviedol, že vzhľadom na priebeh konania vo veci samej nie je možné očakávať, že spor o starostlivosť o maloletú bude v najbližšej dobe právoplatne rozhodnutý. Súd prvej inštancie poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 369/2025-94 z 03.09.2025, v ktorom sa uvádza: „Akcentujúc vysoko konfliktnú komunikáciu medzi rodičmi, ale predovšetkým laxný postoj sťažovateľa jednak k možnosti absolvovania styku s maloletou za prítomnosti povinnej, ako aj k možnosti sanácie vážne narušeného vzťahu medzi sťažovateľom a povinnou ako rodičmi maloletej formou odborného poradenstva, ústavný súd konštatuje, že nezistil takú intenzitu zbytočných prietahov v napadnutom konaní, ktorá by mala za následok zásah do samotnej podstaty označených hmotných práv a umožňovala prijať záver o porušení označených práv sťažovateľov. Obnova narušených vzťahov medzi rodičmi je pritom nevyhnutným predpokladom pre následnú sanáciu vzťahu medzi otcom ako rodičom a jeho dcérou. Odmietanie obnovy vzťahov medzi rodičmi zo strany sťažovateľa v akejkoľvek navrhovanej forme preto logicky prispieva k predĺženiu napadnutého konania a nesvedčí o jeho emocionálnej vyzretosti a ani o stotožnení sa s tým, že prvoradým záujmom rodiča by malo byť zaistenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa“. Naliehavosť potreby úpravy pomerov vzhľadom otec najmä v skutočnosti, že výchova a zdravý vývin maloletej je v ohrození, sám však uviedol, že nespochybňuje, že sa matka o maloletú vie postarať v zmysle, že chodí čistá, upravená, nie je hladná. Avšak výchova nespočíva len v zabezpečení základných životných potrieb, ale aj v hodnotovom nastavení. Súd opätovne zdôraznil účel inštitútu neodkladných opatrení, a to, že neodkladné opatrenie sa nariadi v prípade nutnosti okamžitého zásahu súdu do pomerov maloletých detí, s cieľom ochrany ich práv a len v prípade konkrétneho a vážneho ohrozenia s možnými nezvratnými následkami (t. j. priamo ohrozený život, zdravie, výchova, výživa, a pod.). V danom prípade sa súd nemohol stotožniť s tvrdeniami otca, že neuskutočňovanie styku a rozdielny pohľad na výchovu maloletej zakladajú naliehavú potrebu pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. V konaní vo veci samej, súd koná a po vykonaní náležitého dokazovania rozhodne o návrhu na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností v najlepšom záujme maloletej.

7. Konštatoval, že ďalšie argumenty účastníkov konania považoval za nadbytočné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať

odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. napadla riadnym a včasným odvolaním matka z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP uviedla, že súd prvej inštancie sa neriadil pokynmi Krajského súdu v Trnave, keď pri ustanovení kolízneho opatrovníka a výzve k vyjadreniu nekonal obratom a nerešpektoval jej vôľu ohľadom toho, že predmetný návrh podala do konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 40P/76/2024 v spojení so sp. zn. B3-37P/87/2023 a súd prvej inštancie predmetnú vec zapísal pod novú sp. zn. 40P/121/2025.

K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP uviedla, že napriek ňou preukázaným dôkazom a vyjadrenia kolízneho opatrovníka súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ďalej uviedla, že nariadenie neodkladného opatrenia navrhovala predovšetkým z dôvodu, že v konaní vo veci samej sa už viac ako jeden rok neuskutočnil žiadny relevantný procesný úkon smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu, s výnimkou formálne nariadeného znaleckého dokazovania, ku ktorému sa otec od počiatku staval nielen pasívne, ale účelovo neposkytoval potrebnú súčinnosť a fakticky tak znemožnil jeho vykonanie. Za tejto situácie mala za to, že ponechanie právnych pomerov maloletej v stave dlhodobej neistoty je v priamom rozpore so zásadou právnej istoty, ako aj s princípom jej najlepšieho záujmu, ktorý musí mať v konaniach týkajúcich sa maloletých absolútnu prioritu. Nečinnosťou súdu v kombinácii s obštrukčným a pasívnym správaním otca spôsobuje, že maloletá je dlhodobo vystavená neprehľadnému a nestabilnému právnemu režimu, ktorý neprímerane zasahuje do jej základných práv. Poukázala na to, že otec sa už viac ako štyri mesiace úplne odmlčal, neprejavuje o maloletú žiadny skutočný ani faktický záujem, nekontaktuje ju, či osobne alebo aspoň telefonicky, nepodieľa sa na jej výchove, starostlivosti, ani na uspokojovaní jej potrieb a dlhodobo ignoruje prebiehajúce súdne konania, odmieta akékoľvek formy asistovanej pomoci pre zlepšenie komunikácie medzi ním a ňou ako matkou, ignoruje v konaní znalecké dokazovanie, preto nemožno ponechať výkon rozhodnutia vydaného pred približne deviatimi mesiacmi bez akejkoľvek korekcie či procesného zásahu. Takýto stav fakticky legitimizuje pasivitu a účelovosť konania otca, odmeňuje jeho obštrukčné správanie a v konečnom dôsledku vedie k oslabeniu ochrany práv maloletej, čo je z hľadiska ústavných princípov aj procesného práva neprípustné. Ďalej poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 369/2025-94 zo dňa 03.09.2025, v ktorom bola akcentovaná vysoko konfliktná komunikácia medzi rodičmi a laxný postoj sťažovateľa (otca) jednak k možnosti absolvovania styku s maloletou za prítomnosti povinnej (matky), ako aj možnosti sanácie vážne narušeného vzťahu medzi sťažovateľom a povinnou ako rodičmi maloletej formou odborného poradenstva.

K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP uviedla, že súd prvej inštancie pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia postupoval čisto formalisticky a mechanicky, bez toho, aby sa reálne zaoberal konkrétnymi skutkovými okolnosťami prípadu a ich dopadom na maloletú. Namietala, že súd prvej inštancie opomenul posúdiť zmenu pomerov, dlhodobú procesnú nečinnosť vo veci samej, vedomú pasivitu otca, ako aj praktickú nevykonateľnosť aktuálnej úpravy styku v kontexte povinného predprimárneho vzdelávania maloletej. Tvrdila, že rodičovskú dohodu podpísala len za premisy, že táto sa podpisuje do času nástupu maloletej do predškolského zariadenia, tak ako to uviedla zákonná sudkyňa na pojednávaní dňa 29.09.2022 (s čím otec súhlasil). Poukázala na vyjadrenie kolízneho opatrovníka k jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý uviedol, že maloletá plní povinnú predškolskú dochádzku a je v jej záujme, aby úprava styku zohľadňovala aj túto skutočnosť. Zastávala názor, že bez jej prítomnosti by bol pri prvotných stretnutiach ohrozený zdravý vývoj maloletej, keďže posledné stretnutie maloletej s otcom osamote sa uskutočnilo dňa 17.06.2023. Súd prvej inštancie vinila z toho, že nezohľadnil to, čo je skutočne v najlepšom záujme maloletej a ignoroval základné práva dieťaťa. Dodala, že nemá v úmysle znemožniť styk otca s maloletou, ale žiada zabezpečiť svoju prítomnosť pri maloletej, aby naplnila jej potreby. Vyjadrila svoje pochybnosti o tom, na akých dôkazoch a skutočnostiach súd založil svoje rozhodnutie. Poznamenala, že ona i kolízny opatrovník mali za to, že prvotné stretnutia medzi maloletou a jej otcom je nutné realizovať v jej prítomnosti, vzhľadom na dĺžku obdobia, počas ktorého sa otec o maloletú nezaujímal, a to viac ako dva a pol roka, pričom tento fakt je neprehliadnuteľný a je jasným dôvodom prečo požaduje, aby sa pri návrhu na styk zohľadnili aktuálne psychické a emocionálne potreby dieťaťa. Ona i kolízny opatrovník opakovane zdôraznili, že maloletá, vzhľadom na svoju emocionálnu a psychickú pripravenosť odmieta styk s otcom bez jej prítomnosti, pričom tento fakt bol podporený správami psychológov

a kolízneho opatrovníka, ktoré sú dlhodobejšie k dispozícii. Ignorovanie týchto správ zo strany súdu je neakceptovateľné, rovnako ako neakceptovanie odporúčaní odborníkov na ďalší postup. Zastávala názor, že opakované ignorovanie odporúčaní odborníkov a nezohľadnenie skutočného stavu maloletej zo strany súdu je nezodpovedné a ohrozuje zdravý vývoj maloletej, tak ako to bolo vidieť pri jej stretnutí s otcom v dňoch 03.05.2025 a 08.05.2025. Záverom zhrnula, že súd prvej inštancie neustanovil maloletej kolízneho opatrovníka obratom, nevysporiadal sa s jeho vyjadrením a návrhom, opätovne sa nevysporiadal s jej podaním, a to tak, že nevysvetlil svoj postup, nezaoberal sa ňou predloženými dôkazmi a vyjadrením kolízneho opatrovníka a neuložil otcovi povinnosť doložiť do spisu svoj pracovný rozpis za posledné obdobie za účelom preukázania jeho vyťaženia a možnosti uskutočniť styk s maloletou v rozsahu, v akom navrhuje.

Navrhla, aby odvolací súd zmenil uznesenie Mestského súdu Bratislava II č. k. 40P/121/2025 – 79 zo dňa 03.09.2025 tak, že nariadi neodkladné opatrenie, ktorým obmedzí styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každú párnú sobotu v mesiaci v čase od 09:00 hod. do 11:00 hod. a každú párnú nedeľu v mesiaci v čase od 09:00 hod. do 11:00 hod. za prítomnosti matky maloletej s tým, že miesto stretnutia rodičov pred začiatkom styku bude miesto bydliska maloletej. Matke uloží povinnosť maloleťu na styk s otcom riadne pripraviť. Dočasne upraví výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletej a určí ju na sumu 350,- Eur mesačne. Neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej pod sp. zn. 40P/76/2024, prípadne pod sp. zn. B3-37P/87/2023.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie je návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v trvaní do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej pod sp. zn. 40P/76/2024, prípadne pod sp. zn. B3-37P/87/2023, ktorým sa domáha obmedzenia styku otca s maloletou jeho úpravou každú párnú sobotu v mesiaci v čase od 09:00 hod. do 11:00 hod. a každú párnú nedeľu v mesiaci v čase od 09:00 hod. do 11:00 hod. za jej prítomnosti s tým, že miesto stretnutia rodičov pred začiatkom styku bude miesto bydliska maloletej, pričom matka bude povinná maloleťu na styk s otcom riadne pripraviť. Zároveň sa domáha dočasnej úpravy výšky vyživovacej povinnosti otca na maloleťu a určenia jej výšky na sumu 350,- Eur mesačne.

Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie je aj návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha zverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti, uloženia povinnosti matke prispievať na výživu maloletej sumou 100,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k jeho rukám počnúc dňom vykonateľnosti rozhodnutia a úpravy styku maloletej s matkou každý týždeň v kalendárnom roku v utorok v čase od 15:30 hod. do 18:30 hod. a vo štvrtok od 08:00 hod. do 18:30 hod., každý párný víkend od soboty od 08:00 hod. do nedele do 18:30 hod., počas vianočných sviatkov každý párný kalendárny rok v čase od 23.12. od 08:00 hod. do 24.12. do 15:00 hod. a 31.12. od 08:00 hod. do 01.01. do 18:30 hod. a každý nepárny kalendárny rok v čase od 24.12. od 15:00 hod. do 25.12. do 18:30 hod. a od 29.12. od 08:00 hod. do 31.12. do 18:30 hod., počas veľkonočných sviatkov každý párný kalendárny rok od Zeleného štvrtka od 08:00 hod. do Veľkého piatku do 18:30 hod. a každý nepárny kalendárny rok vo Veľkonočnú nedeľu od 08:00 hod. do Veľkonočného pondelku do 18:30 hod., každý párný kalendárny rok dňa 27.11. v čase od 08:00 hod. do 18:30 hod. s tým, že miestom preberania a odovzdávania maloletej bude jeho bydlisko, v čase keď bude maloletá v predškolskom zariadení, bude miestom prebratia maloletej predškolské zariadenie.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu matky i s poukazom na obsah napadnutého uznesenia je posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

19. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

20. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie skutkových okolností, z ktorých plynie záver, že je život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa vážne ohrozený alebo narušený, ak to vyžaduje verejný záujem alebo ak je naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nenariadením neodkladného opatrenia.

21. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010 zo dňa 29.07.2010).

22. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariaďovaní neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prvoradý záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, resp. osobami blízkymi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča, resp. osobou blízkou a neumožňuje vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov a súd môže pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie môže byť teda nariadené vtedy, ak má za preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova,

prípadne iné dôležité záujmy. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

23. Cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) okamžitá úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľky, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

24. Odvolací súd konštatuje, že právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/176/2021-233 zo dňa 29.09.2022 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 500,- Eur mesačne a otec bol oprávnený sa stýkať s maloletou každý týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15:30 hod. do 18:30 hod. a každý štvrtok od 08:00 hod. do 18:30 hod., každý páry vikend od soboty od 08:00 hod. do nedele do 18:30 hod., počas vianočných sviatkov každý páry kalendárny rok v čase od 23.12. od 08:00 hod. do 24.12. do 15:00 hod. a 31.12. od 08:00 hod. do 01.01. do 18:30 hod. a každý nepáry kalendárny rok v čase od 24.12. od 15:00 hod. do 25.12. do 18:30 hod. a od 29.12. od 08:00 hod. do 31.12. do 18:30 hod., počas veľkonočných sviatkov každý páry kalendárny rok od Zeleného štvrtka od 08:00 hod. do Veľkého piatku do 18:30 hod. a každý nepáry rok vo Veľkonočnú nedeľu od 08:00 hod. do Veľkonočného pondelku do 18:30 hod., každý páry rok dňa 27.11. od 08:00 hod. do 18:30 hod., každý kalendárny rok dňa 27.08. od 08:00 hod. do 18:30 hod., pričom v prípade nemožnosti uskutočnenia styku v daný deň, matka poskytne otcovi náhradný termín styku v iný deň od 08:00 hod. do 18:30 hod..

Mestský súd Bratislava II uznesením č. k. 37Em/3/2024-1101 zo dňa 28.04.2025 nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/176/2021-233 zo dňa 29.09.2022 a matke (povinnej) uložil povinnosť umožniť styk otca (oprávneného) s maloletou v zmysle výroku predmetného rozsudku. Na odvolanie matky (povinnej) Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č. k. 13CoE/10/2025 zo dňa 17.09.2025 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

25. Matka sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala, aby súd v trvaní do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej pod sp. zn. 40P/76/2024, prípadne pod sp. zn. B3-37P/87/2023, obmedzil styk otca s maloletou v rozsahu každej párenej soboty v mesiaci v čase od 09:00 hod. do 11:00 hod. a každej párenej nedele v mesiaci v čase od 09:00 hod. do 11:00 hod. za jej prítomnosti s tým, že miesto stretnutia rodičov pred začiatkom styku bude miesto bydliska maloletej, pričom matka bude povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť. Zároveň sa domáhala dočasnej úpravy výšky vyživovacej povinnosti otca na maloletú a jej určenia na sumu 350,- Eur mesačne.

26. Vzhľadom na to, že účelom neodkladného opatrenia je predovšetkým rýchla i keď len dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, je v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd povinný pri nariadení neodkladného opatrenia v záujme maloletého dieťaťa starostlivo uvážiť, či sú pre takéto opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť daná naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený, keďže potreba okamžitej reakcie súdu neumožňuje vykonanie dokazovania ako v konaní vo veci samej. Preto aj existencia závažných dôvodov pre obmedzenie styku rodiča s dieťaťom neodkladným opatrením musí byť tak osvedčená, aby nebolo pochyb o potrebe takejto, aj keď len dočasnej úpravy.

27. Odvolací súd po starostlivom zvážení, či sú splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky, dospel zhodne ako súd prvej inštancie k záveru, že k potrebe matkou navrhovaného neodkladného opatrenia neboli dostatočne osvedčené rozhodujúce skutočnosti, a teda, že by bolo v záujme maloletej upraviť (obmedziť) jej styk s otcom v matkou navrhovanom rozsahu a za jej prítomnosti.

V prvom rade pokiaľ matka tvrdí, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podáva aj z dôvodu, že v prebiehajúcom konaní vo veci samej nedošlo k žiadnemu posunu a konanie sa doteraz neuskutočnilo v potrebnom rozsahu, a to aj pre odmietanie otca sa podrobiť nariadenému znaleckému dokazovaniu, je potrebné uviesť, že neodkladné opatrenie nie je inštitútom slúžiacim na to, aby bez riadne vykonaného dokazovania a posúdenia všetkých relevantných skutočností došlo k zmene styku otca s maloletou upraveným právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím, ktorého výkon bol vo vykonávacom konaní nariadený, a ktorý styk sa navyše od 17.06.2023 nerealizuje. Tiež nie je nástrojom na to, aby v prípade matkou tvrdenej nečinnosti súdu prvej inštancie v konaní vo veci samej, bolo vo veci účastníkov konania rozhodnuté neodkladným opatrením.

Je nutné poukázať na to, že matka v podanom návrhu na jednej strane argumentuje tým, že maloletá odmieta tráviť čas s otcom, a to dokonca aj za jej prítomnosti (maloletá odmieta akýkoľvek styk s otcom), ale na strane druhej argumentuje tým, že maloletá sa s otcom nechce stretávať bez jej prítomnosti. K tomuto je dôležité uviesť, že dňa 09.05.2025 bol za prítomnosti kolízneho opatrovníka a psychológa realizovaný pohovor s maloletou ohľadne jej vnímania stretnutia s otcom (pri pohovore maloletá nechcela zotrvať bez matky), v rámci ktorého maloletá odmietla možnosť tráviť čas s otcom za prítomnosti matky, pričom ani kolízny opatrovník, ani psychológ nevedeli vylúčiť to, či počas absencie kontaktu maloletej s otcom dochádzalo k ovplyvňovaniu jej mienky matkou, čo môže objektívne posúdiť iba súdny znalec. Pokiaľ ide o okolnosti ako aj dĺžku nerealizácie styku maloletej s otcom, či už spočívajúce v jej odmietaní otca, v matkou tvrdenom nedostatočnom záujme (nezáujme) otca o maloletú, otcom odmietavý postoj k výchovnému opatreniu, či znaleckému dokazovaniu v konaní vo veci samej, na tieto nemožno nazerať ako na dôvodné pre nariadenie neodkladného opatrenia. Niet pochyb o tom, že maloletá sa nachádza uprostred komplikovanej rodinnej situácie, v ktorej sú prítomné nezhody a konflikty medzi jej rodičmi, ktoré majú negatívny dopad na jej intrapsychické prežívanie, ako aj na vzťah k jej otcovi. Ani jeden z rodičov si neuvedomuje, že dieťa má právo na bezstarostné a konfliktami rodičov nezaťažené detstvo. Nebolo možné ponechať bez povšimnutia tú skutočnosť, že vzťah medzi matkou a otcom je vážne narušený, konflikt medzi rodičmi je zacyklený, vyhrotený a eskalovaný, preto je nanajvýš otáznave, či by prítomnosť matky pri styku maloletej s otcom nespôsobovala medzi rodičmi konflikty, hádky a vyhrotenie už tak vážneho a hlbokého rodičovského konfliktu, čoho by bola účastná aj maloletá, čo rozhodne nie je v jej najlepšom záujme. Skúmanie tejto možnosti realizácie styku otca s maloletou za prítomnosti matky a jeho vplyv na maloletú však presahuje rámec rozhodovania o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a je zverené konaniu vo veci samej. Pokiaľ v sebe rodičia v záujme svojho maloletého dieťaťa nenájdu odhodlanie a vôľu prekonať negatívne nastavenie jeden voči druhému, bude to len v neprospech zdravého psychického vývinu spoločného dieťaťa a táto okolnosť bude spôsobovať problémy v možnosti nachádzania kompromisu rodičov v akejkoľvek záležitosti týkajúcej sa dieťaťa.

K povinnému predprimárnemu vzdelávaniu maloletej a nemožnosti realizácie styku otca s maloletou (najmä v rozsahu každého týždňa v kalendárnom roku v utorok od 15:30 hod. do 18:30 hod. a vo štvrtok od 08:00 hod. do 18:30 hod.) ako dôvodu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd uvádza, že matka žiadnym spôsobom neosvedčila, že v prípade, ak by sa aj styk maloletej s otcom realizoval, čo je však málo pravdepodobné vzhľadom na okolnosti danej veci, by otec maloletú do škôlky nevodil, aspoň v rozsahu ustanovenom v § 59a ods. 4 písm. b) zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na uvedenom závere nič nemení ani vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý mal za to, že úprava styku maloletej s otcom by mala zohľadňovať to, že maloletá si plní povinnú predškolskú dochádzku, keďže aj keď kolízny opatrovník zastupuje záujmy dieťaťa, v konečnom dôsledku rozhoduje súd, ktorému je zákonom zverená právomoc posudzovať a vyhodnocovať vyjadrenia a návrhy účastníkov konania (ktorými však nie je viazaný) v kontexte sledovania najlepšieho záujmu dieťaťa.

Podľa názoru odvolacieho súdu matkou uvádzané dôvody nariadenia neodkladného opatrenia a matkou osvedčené skutočnosti nevytvárajú priestor pre obmedzenie styku otca s maloletou. Pokiaľ matka poukazovala na správu z psychologického vyšetrenia klinickej psychologičky, z jej obsahu je zrejmé, že táto bola spísaná na základe informácií od matky a bez prítomnosti maloletej (dňa 09.06.2023), avšak ani z nej nevyplýva potreba obmedzenia kontaktu otca s maloletou. V odporúčaní klinický psychológ navrhuje realizáciu odovzdávania maloletej za prítomnosti kolízneho opatrovníka s cieľom objektivizovať správanie maloletej a identifikovať možné príčiny správania maloletej. Zo správy, aj ktorou matka

osvedčovala potrebu obmedziť styk otca s maloletou nevyplýva, že by príčinou neobvyklého správania maloletej bol práve otec, resp. styk s otcom, ale ani potreba jeho obmedzenia (čo navyše nevyplýva ani zo správy zo dňa 09.08.2023 či konzultačnej psychologickkej správy). Správu psychológa vo vzťahu k styku s otcom je možné, podľa názoru odvolacieho súdu, nanajvýš vyhodnotiť ako odporúčanie na zmenu preberania a odovzdávania maloletej.

Odvolací súd dodáva, že pokiaľ ide o argumentáciu matky o odmietaní styku s otcom maloletou, túto je potrebné smerovať do vykonávacieho konania, pretože jej relevanciu je oprávnený posudzovať súd v danom druhu konania a následne na ňu reagovať zákonom stanoveným spôsobom. Matka sama poznamenala, že návrh na odklad výkonu rozhodnutia podala dňa 30.04.2025 a doposiaľ o ňom nebolo rozhodnuté.

28. Pre absenciu osvedčenia naliehavosti potreby bezodkladnej úpravy pomerov aj pokiaľ ide o dočasnú úpravu výšky vyživovacej povinnosti otca na maloletú a jej určenia na sumu 350,- Eur mesačne (čo má preukazovať jej snahu o pozitívne budovanie citovej väzby medzi otcom a maloletou), nebolo možné návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia ani v tejto časti vyhovieť.

29. V rámci rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd nemá možnosti pre vykonanie riadneho dokazovania, je limitovaný lehotami a potrebou okamžitého zásahu, pričom vychádza len z tvrdení, ktoré sú uvedené v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, predložených dôkazov a vyjadrení. Odvolací súd uzatvára, že matka podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a k nemu pripojených listín neosvedčila, že je daná potreba neodkladným opatrením zasiahnuť do pomerov účastníkov konania spôsobom ňou navrhovaným. Zároveň zdôrazňuje, že je potrebné dôsledne rozlíšiť, kedy je na mieste okamžitý zásah súdu odôvodňujúci nariadenie neodkladného opatrenia, a kedy je potrebné vyčkať na rozhodnutie vo veci samej po vykonaní potrebné dokazovania.

30. Námietku matky, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď sa neriadil pokynmi Krajského súdu v Trnave v zrušujúcom uznesení, keď pri ustanovení kolízneho opatrovníka a výzve k vyjadreniu nekonal obratom a nerešpektoval jej vôľu ohľadom toho, že predmetný návrh podala do konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 40P/76/2024 v spojení so sp. zn. B3-37P/87/2023 a súd prvej inštancie predmetnú vec zapísal pod novú sp. zn. 40P/121/2025, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Po vrátení veci súdu prvej inštancie odvolacím súdom, čo bolo dňa 04.11.2025, súd prvej inštancie realizoval doručenie zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu účastníkom konania a hneď v deň jeho doručenia právnenému zástupcovi otca (ako poslednému z účastníkov konania), uznesením č. k. 40P/121/2025-155 zo dňa 20.11.2025 ustanovil maloletej kolízneho opatrovníka, z čoho nemožno vyvodiť ten záver, že by kolízny opatrovník nebol maloletej ustanovený v zmysle pokynu odvolacieho súdu.

Skutočnosť, že matka podala predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia do konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 40P/76/2024 v spojení so sp. zn. B3-37P/87/2023 a súd prvej inštancie predmetnú vec zapísal pod novú sp. zn. 40P/121/2025, odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení skonštatoval, avšak bez uloženia povinnosti súdu prvej inštancie o prevedenie tohto návrhu do prebiehajúceho konania. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, v čom odvolateľka vzhliada porušenie práva na spravodlivý proces, keď aj za predpokladu, že by jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nebol súdom vylúčený na samostatné konanie, uvedené by nemalo žiadny vplyv na výsledok prejednávanej veci.

31. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že právne posudzovanie je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval.

32. Súd prvej inštancie vec právne posúdil ako nárok rodiča na bezodkladnú úpravu pomerov maloletej podľa § 2 ods. 1 CMP, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 1 CSP, čl. 9 ods. 3, čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 5 a § 28 ods. 1, 2 Zákona o rodine a dospel k záveru, že návrh matky nie je dôvodný, nakoľko v konaní nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa spôsobom navrhovaným matkou. Takéto právne posúdenie veci, ako aj závery súdu prvej inštancie týkajúce sa prvej výrokovej časti uznesenia, odvolací súd považuje za správne a námietky matky o nesprávnom právnom posúdení veci za nedôvodné.

33. Odvolací súd zdôrazňuje, že obaja rodičia majú rovnaké rodičovské práva aj povinnosti. Právo rodiča, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, resp. do výchovy, stretávať sa s jeho dieťaťom, je jedným z jeho základných práv. Zároveň je primárnym právom maloletého dieťaťa vytvárať a budovať si vzťah nielen s matkou, ale aj so svojim otcom, ktorý je pre dieťa dôležitým identifikačným vzorom. V záujme maloletého dieťaťa je, aby malo vytvorený blízky emocionálny vzťah k obojom svojim rodičom, pričom tí by nemali brániť vytvoreniu a rozvíjaniu tohto vzťahu. Je nežiaduce, aby maloleté dieťa bolo ovplyvňované ich negatívnymi vzťahmi. V záujme zdravého vývinu maloletého dieťaťa je potrebné, aby sa obaja rodičia snažili o budovanie a podporovanie nielen ich vlastného vzťahu s maloletým dieťaťom, ale aj vzťahu druhého rodiča s maloletým dieťaťom. Je predovšetkým zodpovednosťou rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti (matke), aby v záujme maloletého dieťaťa naň pozitívne vplýval a viedol ho k pozitívnemu vzťahu k druhému rodičovi. Úlohou rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je aj vhodne naňho pôsobiť a zdôrazňovať mu dôležitosť stretávania sa s druhým rodičom.

34. Vychádzajúc z uvedeného, keďže matka ani v odvolacom konaní neosvedčila žiadne také skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, a ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

35. Ďalšie argumenty matky odvolací súd považoval pre rozhodnutie v predmetnej veci za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol za použitia ust. § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

37. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).